

בבית המשפט העליון

רע"פ 4992/16 - א'

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: מחמוד וותד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 8.6.2016 בע"פ 16960-01-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' אלרון – נשיא, י' ליפשיץ וא' וינשטיין; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד קמאל מסאלחה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (הנשיא י' אלרון, והשופטים י' ליפשיץ וא' וינשטיין) בע"פ 16960-01-16 מיום 8.6.2016, במסגרתו התקבל ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (השופט א' גופמן) בת"פ 11-03-38931 ובת"פ 14-01-62226 מיום 10.2.2015, כך שהופחת עונש המאסר בפועל שהושת עליו משנה ל-8 חודשים.

2. המבקש עותר מבית משפט זה ליתן רשות ערעור ולהקל בעונשו כך שיוטל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות או לחלופין להפחית במידה ניכרת בעונש המאסר בפועל שהושת עליו. המבקש סבור כי יש לקבל את הבקשה הן בשל שיקולי צדק והן בשל השאלות אשר עולות בדבר עקרון אחידות הענישה; הסתמכות על הפנייה לממונה על עבודות שירות; והטלת עונש אשר חורג מציפייה שנוצרה אצל הנאשם.

3. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד

לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיינתי בבקשה, ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, ומצאתי כי חרף האצטלה העקרונית שהמבקש מנסה לעטות מעל בקשתו, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים את קבלתה. עניינה של הבקשה במקרה הפרטני של המבקש, אשר לא נמצא מתאים לעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה – ומתקשה להשלים עם כך. יתרה מזאת, טענותיו של המבקש נוגעות גם לחומרת העונש שהושת עליו. הלכה היא כי טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 4911/16 הדאל נ' מדינת ישראל (21.6.2016); רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.1.2016); רע"פ 1429/13 מוסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (25.7.2013)). סבורני כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים. לא שוכנעתי כי סטייה כאמור הוכחה על ידי המבקש, ומעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה – ובוודאי שלא ניכרת – ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה. בית המשפט המחוזי כבר הלך כברת דרך לטובת המערער ולא מצאתי מקום להקלה נוספת. אשר על כן, לא מצאתי כי המבקש העלה עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי", ומשכך דין הבקשה להידחות.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך הבקשה לעיכוב ביצוע ממילא מתייתרת.

ניתנה היום, ט"ז בסיון התשע"ו (22.6.2016).

ש ו פ ט